

ZÁJMENA PŘIVLASTŇOVACÍ

K osobním zájmenům můžeme přiřadit zájmena přivlastňovací, pokud chceme vyjádřit, že něco/někdo někomu patří: *To je můj dům*.

	Mužský rod životný	Mužský rod neživotný	Ženský rod	Střední rod
já	<u>můj</u> muž	<u>můj</u> byt	<u>moje</u> žena	<u>moje</u> město
ty	<u>tvůj</u> muž	<u>tvůj</u> byt	<u>tvoje</u> žena	<u>tvoje</u> město
on, to	<u>jeho</u> muž	<u>jeho</u> byt	<u>jeho</u> žena	<u>jeho</u> město
ona	<u>její</u> muž	<u>její</u> byt	<u>její</u> žena	<u>její</u> město
my	<u>náš</u> muž	<u>náš</u> byt	<u>naše</u> žena	<u>naše</u> město
vy	<u>váš</u> muž	<u>váš</u> byt	<u>vaše</u> žena	<u>vaše</u> město
oni	<u>jejich</u> muž	<u>jejich</u> byt	<u>jejich</u> žena	<u>jejich</u> město

Pozor: Přivlastňovací zájmeno 1. a 2. osoby nezávisí na rodu osoby, která mluví, ale na rodu substantiva, ke kterému se vztahuje. Porovnejte:

Muž říká: To je můj bratr. To je moje sestra. To je moje auto. Žena říká: To je můj bratr. To je moje sestra. To je moje auto.

Pouze ve 3. osobě rozlišujeme také rod osoby, ke které se přivlastňování vztahuje:

Mluvíme o muži: *To je jeho bratr. To je jeho sestra. To je jeho auto.* Mluvíme o ženě: *To je její bratr. To je její sestra. To je její auto.*

Rod			
MUŽSKÝ životný	můj, tvůj, jeho, její náš, váš, jejich	zájmena přivlastňovací	
Zivotriy	STUDENT, MUŽ	substantiva	
MUŽSKÝ neživotný	můj, tvůj, jeho, její náš, váš, jejich	zájmena přivlastňovací	
Hezivotily	BYT, MĚSÍC	substantiva	
ŽENSKÝ	moje, tvoje, jeho, její naše, vaše, jejich	1 zaimena nřivlastňovací	
ZENSKY	ŽENA, ŽIDLE SKŘÍŇ, KOST	substantiva	
	maia tuaia iaha iaií		
STŘEDNÍ	moje, tvoje, jeho, její naše, vaše, jejich	zájmena přivlastňovací	
STREDINI	MĚSTO, MOŘE NÁDRAŽÍ	substantiva	

Na přivlastňovací zájmena se ptáme tázacím zájmenem čí, které se skloňuje jako přídavné jméno cizí: <u>Čí je to kamarád? – Můj. Čí je to mobil? – Můj. Čí je ta kniha? – Moje. Čí je to auto? – Moje.</u>

